

Напластените проблеми се големиот Сизифов камен за Владата на Никола Груевски. За нив премиерот е свесен, бидејќи во овој момент "Програмата во 100 чекори" не само што е сламка на спас за иднината на ВМРО-ДПМНЕ, туку и виза за некаква си иднина на нашава земја.

Додека премиерот Груевски патуваше и го испитуваше теренот во странство, бараше сојузници, пријатели и лобисти, помалите коалициони партнери од македонска провиниенција, соочени со зголемениот рејтинг на технократот, почувствуваа страв дека нивниот удел во градењето на државата ќе се претвори во шарлатанство. Затоа сè повеќе прават џева или се бунтуваат дека се обесправени, дека се гушат, немаат воздух или не можат да дојдат до израз итн.

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Неколку месеци по формирањето на Владата на премиерот Никола Груевски можеме да констатираме дека претседателот на ВМРО-ДПМНЕ заглави или ги прецени своите работни можности.

Имено, времето забрзано тече, а тој, пак, како единка и технократ ништо не може да стори, бидејќи секој негов чекор е проследен со низа "колегијални и коалициони" препки, кои не му дозволуваат да крене глава од "ропството", кое сакал или не му го наметнаа неговите претходници, чиј имиџ многу не се прослави меѓу граѓаните.

Во овој момент играњето македонски карамбол станува неподносливо, затоа што премногу министри од Владата ништо не сработија, освен по некој ексцес колку да бидат видени во јавноста дека сè уште се живи и здрави.

Затоа "100-те негови Гуливерови чекори" се лилипутански.

ПРЕМИЕРОТ ТРЕБА ДА РАЗМИСЛУВА ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈА, БИДЕЈЌИ ТИМОТ НЕ МУ ФУНКЦИОНИРА

НИТУ ГРУЕВСКИ Е НИТУ ЦРВЕНКОВ

ИНТЕЛЕКТУАЛНИ И МЕНАџЕРСКИ КАПАЦИТЕТИ

Тврдоглавоста и упорноста, како карактеристики во ритамот на работењето на премиерот Никола Груевски, успеаја да го следат само неколкумина министри во Владата. Пред сè, вицепремиерот Зоран Ставревски, а до некаде и министерката за внатрешни работи, Гордана Јанкулоска.

При тоа, некои ќе речат дека сè уште се "млади и луди". Меѓутоа, нивната возраст и образование ги прават компактни, што од друга страна, пак, кај другите поединци создава огорченост, револт и љубомора, која всушност е природна бариера или лична сатисфакција за скривањето на сопствените интелектуални и менаџерски капацитети.

Згора на сè ако се додаде и млитавоста на најголемата опозициона партија СДСМ, останува констатацијата дека единствен непријател на Владата и на премиерот е ДУИ, која рака на срце, во водењето на државата ниту од далеку не може да им парира на замислените чекори на Груевски.

Поради ова, може да се заклучи дека во вакви прилики, државен непријател (број 1) во функционирањето на Владата е таа самата, која не може да се снајде во коалиционото живеење.

Постапките кои ги прават одредени министри, припадници на помалите коалициони партнери, укажуваат дека проблемот со меѓуресорското работење и со координирањето на активностите претставува битен фактор во собирањето политички поени на теренот.

УРА... УРА...

Но, во пресекој кој го правиме може да се оцени дека со "партизански начин" - УРА... УРА... УРА... не може да се освои Европа. Таа е доволно стара и мудра вечно да не мота околу малиот прст, бидејќи ниту премиерот Никола Груевски е "Исус Христос", а ниту претседателот на Република Македонија, Бранко Црвенковски, е уште поголем "Месија" со визија за нашава татковина. Значи, проблемот на функционирањето на Владата е внатрешен, систематски и комплексен.

Имено, корупцијата, политичката зависност на судството во земјава, неде-

финирианиот статус на здравството, криминалот, олигарсите, економскиот пус-тош, распаѓањето на образованието и на семејството, па дури и пропаѓањето на државата, се плод на сите досегашни владејачки гарнитурни, кои нè турнаа не само во емоционална бездна, туку и во голема македонска национална безизлезна криза.

Овие напластени проблеми се големиот Сизифов камен за Владата на Никола Груевски. За нив премиерот е свесен, бидејќи во овој момент "Програмата во 100 чекори" не само што е сламка за спас на иднината на ВМРО-ДПМНЕ, туку и виза за некаква си иднина на нашава земја.

Меѓутоа, соочен со реалноста, премиерот знае дека промените се заглавени во неработењето на министерствата и во големиот бирократски апарат, кој не е научен на вакво темпо на работење. Но, исто така, тој вината мора да ја бара и кај својот тим менаџери, кои очигледно лебдат во облаци, бидејќи живеат од изборната слава. Дали дојде

Постои ли некаква вистина во нивните тврдења, или нивните министри се "шупелка"? И во едното и во другото може да се пронајде малку вистина.

Колку и да сакаме да веруваме дека НДСП е нова партија, сепак според однесувањето на партиската елита, по работењето на лидерот Тито Петковски, или на сегашниот нивен опозиционер, сè оди во прилог на тезата дека тие се плукнати "работници на СДСМ". Но, не за новата гарнитура во оваа партија, туку на онаа пр.н.е. (пред нашата ера), која функционираше во ритамот на отчукувањето на срцето на Бранко Црвенковски.

баната мафија продолжи да царува, оти министерот за транспорт и врски не можеше да пронајде волшебна стапче за да ги смири страстите на вировските градоначалници во општините Кисела Вода и Центар.

Но, ... да не се лажеме, ниту другите не беа нежни кон власта. Додека Бејта гради, Бејта урива, Изет Меџити поставува споменици, другите плачат за парите, кои им следуваат од процесот на денационализација.

Кога станува збор за овој исклучително важен процес може да се констатира дека тој е запрен, бидејќи претходната влада избра лош концепт, а загубите на општините останаа.

Што се однесува до борбата против корупцијата, трговијата со луѓе, трговијата со дрога, или борбата против организирианиот криминал, е тука бидејќи само "овчарите и фикомците". Лицата кои ги украдоа парите добија затворска казна, но болката на измамните граѓани остана, а нивните пари никаде ги нема. Кој треба да ги пронајде парите? На која швајцарска сметка тие легнаа? Полицијата или власта?!

Сега збор-два за судството. Тоа никако да "пркне" од проблемите, кои со години се наталожуваат или всушност судиите не сакаат да мрднат со г....

Затоа се наметнува прашањето - ШТО Е ПОВРЕЛО: СТОЛЧЕТО ИЛИ ФУНКЦИЈАТА?! И двете, бидејќи не знаеш кој со кого е поврзан, или кој кому му должи услуга. Меѓутоа, кога на ова ќе му се додаде и лош министер, тогаш сè може да застане - само не и времето и мандатот на Владата.

Затоа, нема "зафранции" со положбата на правосудството, освен ако намерно политиката и судството прават нов "безобразен виц".

"Се судат 'цицките' и машките полови органи". "Кадио - велат женските органи - 'нè тегнат нè гњават итн.". "Добро - вели судијата - седи".

"Станете вие господа - им вели судијата на машките органи - "што имате вие во ваша одбрана". "Па, судија, ако ние можеме да станеме ќе има многу работи да ви кажеме".

И сега наравоучение: Кој е побезобразен, ние или Владата?!

Всушност, проблемите на премиерот Никола Груевски се внатрешни. Владата премногу се занимава со маргинални задачи, а стратешките ги запостави. Затоа сега натпреварот во кодошење е фестивал од најголемо национално значење, при што опозицијата стана "Мата Хари", а шефот на државата нивен "гуру". Тоа доволно зборува дека ниту имаме политичари, ниту лидери кои ќе нè претставуваат во странство.

Имено, ваквиот начин на функционирање на Владата никаде не нè води, освен од резил до резил.

"ИСУС ХРИСТОС", СКИ Е "МЕСИЈА"

време за промени, односно кој ќе добие "двојка"?

"РАБОТНИЦИ НА СДСМ"

Што се однесува до политичките пречки - дијалогот со ДУИ, притисокот од меѓународната заедница, притисокот кој го прави шефот на државата итн. премиерот полека ги амортизира. Тој сфати дека овој политички притисок е плод на неморалноста и неетичноста на неговите партнери, освен ДПА, која го заврши својот дел од работата, а потоа за себе ја избра - мимикријата.

Во меѓувреме, додека премиерот Груевски патува и го испитуваше теренот во странство, бараше сојузници, пријатели и лобисти, помалите коалициони партнери од македонска провиниенција, соочени со зголемениот рејтинг на технократот, почувствуваа страв дека нивниот удел во градењето на државата ќе се претвори во шарлатанство. Затоа сè повеќе прават џева или се бунтуваат дека се обесправени, дека се гушат, немаат воздух или не можат да дојдат до израз итн.

Но, ако се вратиме десеттина месеци назад, тие во 2006 година не понудија некоја поголема политичка, програмска свежина. На пример, колку и да сакаме да веруваме дека НДСП е нова партија, сепак според однесувањето на партиската елита, по работењето на лидерот Тито Петковски, или на сегашниот нивен опозиционер, сè оди во прилог на тезата дека тие се плукнати "работници на СДСМ". Но, не за новата гарнитура во оваа партија, туку на онаа пр.н.е. (пред нашата ера), која функционираше во ритамот на отчукувањето на срцето на Бранко Црвенковски.

За другите нема што да се издвои, социјалистите, ЛП, ДОМ, Демократскиот сојуз и другите, се приврзници на сегашниот владин ѓердан, кој се збогатува со најголемиот профитер ПДП.

ШТО Е ПОВРЕЛО - СТОЛЧЕТО ИЛИ ФУНКЦИЈАТА?

А, што работеше Владата во последните десеттина месеци? Патуваше и луташе, а на моменти молеше и коси кубеше. Во меѓувреме, сè е по старо, ур-